

Nagy az Úr és igen di-csé - re-tes a mi Istenünk vá-
he - gyén. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Ü-
min - ket! A te mennydörgésed szólt a főr - ge - teg -
tündöklöttek a föld ke - rek - sé - gén. Az Is - ten - szü -
Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket! A - ki világossággal, m
vagy ölt - ve. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,
Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent -
most és mindenkor és örökkön - ö - rök - ké. A - men. A
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a,
ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke-lünk né-ked: al-le-lu-ja, al-le-lu - ja,
Be - vit - te őket megszentelése he - gyé - re, A hegy - re, melyet az ő
jobb - ja szer - zett. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, ki a he - gyen
színedben átváltoztál, éneke - lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,
al-le - lu - ja. Di-cső-séges dolgok mondattak fe - lő-led, Is-ten vá - ro-sa.
Üd-vö-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, ki a hegyen színedben átváltoztál, éneke-lünk
né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

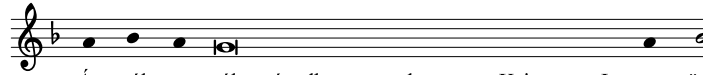
III. antifona

Kik az Úr-ban bíznak, olyanok, mint Sion he-gye; nem fognak in-ga-doz-ni
mind-ő-rök-ké.

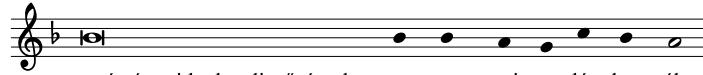

el-visz-nek a te szent he-gyed-re.

Un. tropár, 7. hang

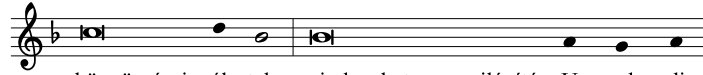
Át - vál - toz - tál színedben a hegyen, Krisztus Is - te - nün

tanítványaidnak dicsőségedet, a - meny - nyi - re lát - hat - ták;

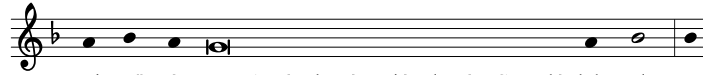

is, bűn - sök - re a te ö - rök - kévaló vi - lá - gos - sá - god

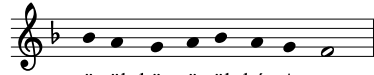

könyörgései ál - tal, mindeneket megvilágító U - runk, di -

Dicsőség... most és... 7. hang, tropár-dallam

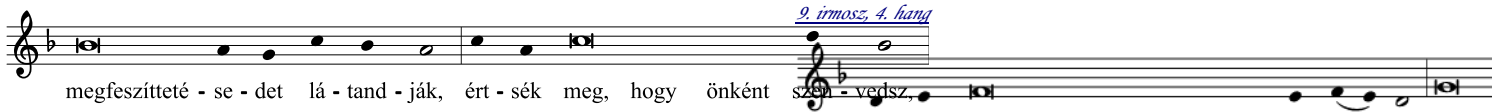
Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szentlé-lek-nek, mos

ö-rök-kön-ö-rök-ké. A-men.

ké pe - sek vol - tak, meg - lát - ták a te dicsősé - ge - det, hogy a - mi szén - ben átválto - zott U - run - kat!

megfeszítet - te - det lá - tand - ják, ért - sék meg, hogy önként szén - vedsz, E - nyész - hetetlenként jelent meg a te szü - löt - ted, mert I

és hirdes - sék a vi - lág - nak, hogy te va - ló - ban az A - tyá ki - su - gár - zása vagy

On. profimen, 4. hang á - gyé - kod - ból, a - ki láthatólag testet viselt e föl - dör

Mily nagyszerűek a te műveid, U - ram, böl - ces - sé - ged - ben al - kot - tál min - dent, e - gyütt élt, azért téged, Is - ten - szü - lő, mind - nyá - jan

böl - ces - sé - ged - ben al - kot - tál min - dent!

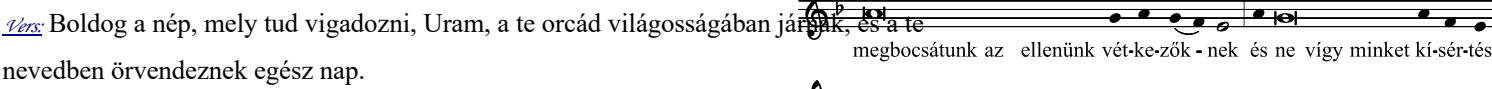
Vers: Áldjad, én lelkem, az Urat, Uram, Istenem, igen hatalmas vagy!

On. alleluja, 4. hang

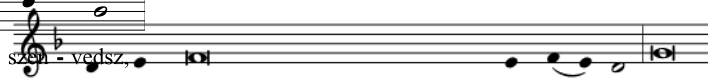
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Tied az eget és tied a föld, a földkerekséget, s ami azt betölti, te alapítottad.

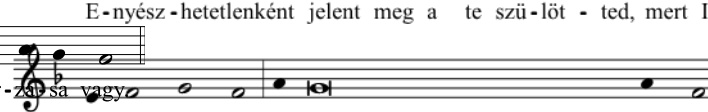

Vers: Boldog a nép, mely tud vigadozni, Uram, a te orcád világosságában járunk, és a te nevedben örvendeznek egész nap.

9. irmosz, 4. hang

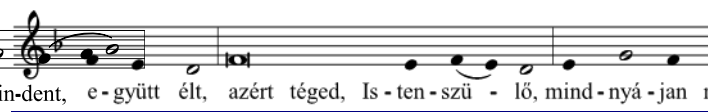

Mi Atyánk, aki a meny - nyek - ben vagy, szén - teltessék meg a te ne

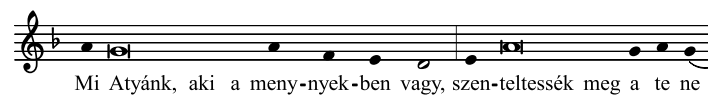
or - szá - god, le - gyen meg a te a - ka - ra - tod, a - mint a mennyb

(103. zsoltár)

Min - dennapi kenyérünket add meg ne - künk ma, és bocsásd meg vét - ke

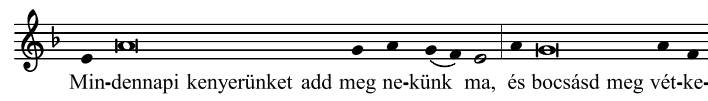
Miatyánk 1. hang

Mi Atyánk, aki a meny - nyek - ben vagy, szén - teltessék meg a te ne

or - szá - god, le - gyen meg a te a - ka - ra - tod, a - mint a mennyb

Min - dennapi kenyérünket add meg ne - künk ma, és bocsásd meg vét - ke

Boldog a nép, mely tud vigadozni, Uram, a te orcád világosságában járunk, és a te nevedben örvendeznek egész nap.

go - nosz - tól.

Áldozási vers: A te orcád világosságában járunk és a te nevednek örv